

GLASNIK

DRUŠTVA DIPLOMIranih INŽENJERA I PRIJATELJA KEMIJSKO-TEHNOLOŠKOG STUDIJA U ZAGREBU

ALMAE MATRIS ALUMNI CHEMICAE INGENIARIAE ZAGREBIENSIS (AMACIZ)

Broj 28

Zagreb, svibanj 2002.

Sadržaj:

Uz ovaj broj

Čestitka rektorici

Predstavljamo Vam.....

Hrvatska konditorska industrija

KRAŠ prehrambena industrija d.d. Zagreb

Prehrambena industrija Zvečevo - Požega

Razgovor ugodni s Krunom Kovačevićem

10 godina izlaženja Glasnika

Društvene vijesti:

12. godišnja skupština Društva

Planinarska sekcija

Godišnji koncert zbora

Likovna sekcija

Obavijest HDKIT i HKD

Novo profiliranje Glasnika prava je prigoda da se poboljša i uređivačka politika, da se ostvari ideja, o kojoj se već dosta dugo raspravlja na Upravnom odboru, a to je da se vođenje Glasnika povjeri jednoj osobi, glavnom uredniku. Stoga je na posljednjoj godišnjoj skupštini Društva održanoj 22.02.2002. na prijedlog Upravnog odbora i na veliko zadovoljstvo cjelokupnog članstva za glavnu urednicu Glasnika izabrana kolegica Marija Kaštelan-Macan. Želimo joj puno uspjeha u budućem radu i već se unaprijed radujemo inovacijama u Glasniku.

I sada "šećer na kraju" u ovom posljednjem broju Glasnika kojega uređuju gost(i) urednik(ci). U ovom je broju Glasnika prikazana hrvatska konditorska industrija, u čijem su razvoju, naročito u prvim desetljećima, značajni doprinos imali diplomirani inženjeri Kemijsko-tehnološkog studija. Zahvaljujući kolegi Zlatku Šimunoviću i našoj upornosti prikupljeni su materijali iz kojih ćete vidjeti koliko je naših bivših studenata sudjelovalo u razvoju konditorske industrije u Hrvatskoj. Naša zahvala svim autorima na prilozima.

*Emir Hodžić
Branko Kunst*

Uz ovaj broj

Upravni odbor je u svojstvu redakcijskog kolegija utvrdio da je jedna od temeljnih rubrika Glasnika "Predstavljamo Vam" u potpunosti ispunila cilj: prikazivanje razvitka kemijske i srodnih industrija u Hrvatskoj i doprinos inženjera naše struke tom razvitku. Navedena rubrika izvor je dragocjenih podataka za povijest kemijske i srodnih industrija u Hrvatskoj. U tom velikom poslu sudjelovali su ne samo gosti-urednici pojedinih brojeva nego i mnogi naši kolege, autori članaka u prošlih 28 brojeva Glasnika, navedeni u prigodnom rezimeu objavljenih priloga, kojega je za ovaj broj sastavio kolega Kruno Kovačević. Rubrika "Predstavljamo Vam" praktički se dakle gasi, a to znači da se i Glasniku mijenja profil.

Helena Jasna Mencer - nova rektorica Sveučilišta u Zagrebu.

Jedna od istaknutih vijesti 6.04.o.g. bila je izbor nove čelne osobe našeg Sveučilišta. Posebno je ta vijest odjeknula u krugovima AMACIZ-a, jer nova rektorica, Helena Jasna Mencer je profesor na našem Fakultetu, naša kolegica i u prvim danima postojanja Društva aktivna članica zbora i učesnica mnogih ad-hoc akcija Društva.

Predsjednica i Upravni odbor Društva u ime cjelokupnog članstva najsrdačnije joj čestitaju na izboru. Nadamo se da će joj i naše dobre želje biti stalna potpora pri uspješnom obnašanju teške i odgovorne dužnosti.

HRVATSKA KONDITORSKA INDUSTRIJA

Razvoj hrvatske konditorske industrije počinje već početkom dvadesetog stoljeća tako da su neki od velikih proizvođača konditorskih proizvoda proslavili i više od devedeset godina rada. Konditorska industrija ima značajno mjesto u okviru prehrambene industrije. Sedamdesetih godina prošlog stoljeća konditorska industrija bivše Jugoslavije osnovala je svoju strukovnu udrugu sa sjedištem u Zagrebu, a konditorska industrija Hrvatske sudjelovala je u ukupnoj konditorskoj proizvodnji bivše države s više od 50 %. Cilj osnovane strukovne udruge bio je rad na unapređenju tehnološkog i ekonomskog razvoja, pa su u okviru udruge radile dvije komisije i to: Komisija za tehničko-tehnološku suradnju i Komisija za ekonomsku suradnju.

Komisija za tehničko-tehnološku suradnju osnovana je u proljeće 1973. u okviru tadašnjeg Poslovnog udruženja konditorske industrije Jugoslavije, a radom je nastavila u okviru KONDINA d.o.o. u samostalnoj Republici Hrvatskoj. Zadatak komisije je rad na unapređenju konditorske proizvodnje i to razmjenom iskustava stručnjaka unutar konditorske i ostale prehrambene industrije, izradom propisa, pravilnika, standarda, metoda za određivanje kvalitete sirovina i gotovih proizvoda, suradnjom s dobavljačima sirovina, ambalaže, strojeva i rezervnih dijelova, te suradnjom s fakultetima, institutima, međunarodnim organizacijama, te konditorskim industrijama drugih zemalja.

Komisija je u svoj rad uključila sve proizvođače konditorskih proizvoda u zemlji, a radi kvalitetnijeg i potpunijeg rada unutar Komisije su osnovane tehnološke sekcije za specifična područja i to:

1. *Sekcija za tehnologiju kakao proizvoda*
2. *Sekcija za tehnologiju bombonskih proizvoda*
3. *Sekcija za tehnologiju keksa i srodnih proizvoda*
4. *Sekcija za tehnologiju ambalaže*
5. *Sekcija za analitiku*
6. *Sekcija za održavanje i modernizaciju opreme, energetiku i unutrašnji i vanjski transport*

Komisija održava sastanke na kojima se donosi plan rada za tekuću godinu, te planovi rada sekcija i radnih skupina, a jednom godišnje organizira se stručno savjetovanje inženjera hrvatske konditorske industrije. Svaka sekcija samostalno rješava probleme svog područja.

Ivan Veljača

KRAŠ PREHRAMBENA INDUSTRIJA D.D. ZAGREB

Kratki pregled razvoja tvrtke od osnutka do 2. svjetskog rata

Tvornica UNION, današnji KRAŠ d.d. datira od 1911. godine kada su zagrebački trgovci Slavko Deutz i Julije Koenig izgradili zgradu za proizvodnju čokolade u Branimirovoj ulici 29, gdje je radilo 15-20 radnika. U razdoblju I. svjetskog rata do 1918. godine podignut je zapadni dio zgrade u kojem je započela proizvodnja bombona. U 1928. godini izgrađen je objekt na istočnoj strani, uz Trpimirovu ulicu, u kojem se proizvodio bombonski sirup na bazi kukuruza. Do tada se taj sirup uvezio. Od 1929. do 1931. godine proširuje se i modernizira proizvodnja čokolade nabavom novih strojeva za izradu čokoladnih masa, te prvi tunelni hladnjaci za oblikovanje čokolade. Također se modernizira i proizvodnja bombona i mliječnih karamela nabavom uređaja za kuhanje bombonske mase, te prvih strojeva za zamatanje. Tijekom 1931. godine gradi se i nova kotlovnica s dimnjakom koji je bio u funkciji do 1999. i koji je bio zaštitni znak tvornice.

1935. uvedeni novi uređaji omogućavaju proizvodnju čokoladnih deserata, a hidraulična preša omogućuje proizvodnju kakao maslaca neophodnog u proizvodnji čokolade. Pri ovoj proizvodnji dobije se i kakao pogača, mljevenjem koje UNION počinje proizvoditi i kakao prah. U pogonu bombona te godine montiraju se strojevi za proizvodnju karamela KIKI i BRONHI. Tada je ukupna godišnja proizvodnja iznosila 1609 tona od čega:

*509 tona čokolade
200 tona čokoladnih deserata
900 tona bombona i karamela*

U razdoblju 1940.-1946. tvornica nije proizvodila čokoladu, bombone i deserte nego je bila preorijentirana na preradu soje, te proizvodnju čajeva i marmelade pretežno za vojne potrebe. U proljeće 1948. ponovno počinje proizvodnja čokolade, u jesen bombona, a početkom 1947. i proizvodnja deserta.

Poslijeratni razvoj

Osim UNIONA prije rata u Zagrebu su djelovale još dvije tvornice čokolade GRIČ i MIRIM. 1947. dolazi do integracije ovih tvornica, a 1948. se odlukom ministarstva industrije svi strojevi prebacuju na lokaciju UNIONA u Branimirovoj ulici. 1950. UNION se integrira s tvornicom keksa BIZJAK, koja datira iz 1923. kada je kao zanatska radionica keksa počela s radom u sklopu pekare kruha, vlasništva obrtnika Bizjaka. Te je godine proizvodnja prenesena iz Rogaške Slatine u novi objekt na Savskoj

cesti 34, gdje sa oko 70 radnika proizvodi godišnje 600-800 tona keksa. 1935. započelo se i s proizvodnjom vafla, pa tvornica 1939. godine zapošljava već oko 300 radnika i proizvodi oko 1000 tona vafla i keksa.

Udružene tvornice od 1950. godine nose ime JOSIP KRAŠ, a od 1990. KRAŠ d.d. 1950. godine proizvedeno je 3252 tona proizvoda od čega:

1347 tona čokolade i deserta

1248 tona keksa i vafla

657 tona bombona

Razvoj na lokaciji Ravnice

Intenzivnim razvojem sljedećih godina uz nabavu nove opreme ukupna proizvodnja 1960. godine doseže 10.421 tonu. Kako na postojećim lokacijama u Branimirovoj ulici i na Savskoj cesti nije bilo moguće proširiti proizvodne hale, a u postojeće hale nije se mogla ugraditi modernija oprema, donosi se odluka o izgradnji potpuno nove tvornice na Ravnicama u Maksimiru. Početak gradnje bio je 1962. godine, a početkom 1965. u prvoj izgrađenoj hali na potpuno novoj opremi započinje proizvodnja keksa i vafla. Potpuno se napušta lokacija u Savskoj cesti, gdje je u pogonu uništenom poplavom 1964. godine potpuno obustavljena proizvodnja. 1967. započinje izgradnja i druge tvorničke hale za proizvodnju keksa i vafla, u čiji se jedan dio privremeno instalira oprema za proizvodnju gume za žvakanje.

Pri planiranju nove tvornice kakao proizvoda zbog razvijene infrastrukture, poglavito energetske dijela, radi se novo urbanističko-arhitektonsko rješenje kompleksa. Planom iz 1969. godine utvrđeni su svi parametri i raspored objekata, što je ostalo do današnjih dana. U razdoblju 1970-1973. izgrađena je tvornica kakao proizvoda, te moderni energetske centar. Tvornica kakao proizvoda započela je pokusnom proizvodnjom u rujnu 1973., a u redovnu je predana u svibnju 1974.

Tri kapitalna objekta

Od 1977. godine pripremaju se podloge za gradnju tvornice bombonskih proizvoda, poslovne zgrade i hale III tvornice keksa i vafla. Program se pod imenom "Tri kapitalna objekta" počinje realizirati polovicom 1979. Najprije se 1981. dovršava poslovna zgrada (do tada se poslovanje KRAŠA odvijalo na 6 lokacija u gradu), a 1983. započinje pokusna proizvodnja u tvornici bombona. Hala III keksa i vafla dovršena je krajem 1983. i privremeno se koristi kao skladište gotove robe. Tek 1990. oprema se novim uređajima za proizvodnju vafla i danas je jedna od najmodernijih i najvećih tvornica vafla u ovom dijelu Europe.

Projekt KRAŠ 2000

Razrada tehnoloških procesa za 2. fazu tvornice kakao proizvoda počinje početkom domovinskog rata. Rat i raspad bivšeg jugotrzista nisu zaustavili planiranje i pripremu novih razvojnih programa. Započine proces

privatizacije, pripremaju se podloge za zajedničko ulaganje s tvrtkom KRAFT-JACOB'S-SUCHARD preko Hrvatskog fonda za privatizaciju, koji je bio spreman svoje dionice prodati stranom partneru. Krajem kolovoza 1994. KJS odustaje od kupovine, pa smo prisiljeni sami nastaviti rad na vlastitom razvoju. 1995. počinje izrada dugoročnog poslovnog plana do 2005. godine, koji se dovodi u sklad s procedurom traženom od svjetskih novčarskih organizacija, kako bi se mogli natjecati za kredite. Nakon neuspjelih razgovora s EBRD-om obratili smo se Bavarskoj udruženoj banci, koja je okupila 12 sufinancijera, prihvatila razvojni poslovni plan "KRAŠ 2000", te odlučila sa 60 miliona DEM financirati projekt. Zajam je odobren u rujnu 1997., kada započinje realizacija ovog velikog razvojnog iskoraka KRAŠA u novo tisućljeće, po značaju jednakog odluci o izgradnji tvornice na Ravnicama. Iste godine KRAŠ dobiva certifikat dokumentiranog osiguranja kvalitete ISO 9001.

Kako su pripreme za izgradnju 2. faze kakao proizvoda vođene vrlo temeljito, uz pažljivo definiranje linija i odabir finalnih proizvoda na osnovi dugogodišnjih iskustava i istodobnog praćenja razvoja na tom području, cijeli se program mogao provesti u optimalnim rokovima. Izuzetnim zalaganjem zaposlenika tvornice kakao proizvoda, Sektora razvoja i poglavito cijelog tima inženjera u Službi investicijske izgradnje, projekt "KRAŠ 2000" realiziran je u razdoblju od godine dana. Izgradnja ove faze omogućila je napuštanje lokacije u Branimirovoj ulici, te zbog objedinjavanja proizvodnje na jednoj lokaciji, smanjenje ukupnih troškova, što je nužno u tržišnoj utakmici sa stranom konkurencijom. Posljednji dan rada tvornice u Branimirovoj ulici, nakon 88 godina, bio je 18.12.1999.

Odmah po završetku izgradnje 2. faze tvornice kakao proizvoda započele su pripreme za izgradnju potpuno automatiziranog visoko-regalnog skladišta gotove robe, za što ranije nije bilo materijalnih mogućnosti. Gradnja je započela u ljeto 2001., a bit će dovršena za godinu dana. Nastavno se predviđa izgradnja silosa za šećer, brašno i kakao zrno, čime će se zaokružiti vizija cjelokupne tvornice zamišljena početkom 60-ih godina. Dosadašnja izgradnja, raspored objekata i potrebne infrastrukture, izbor građevinskih materijala i gabarita proizvodnih hala garantira dugi vijek ove lokacije uz pravovremenu zamjenu opreme u skladu s tehnološkim napretkom i financijskim mogućnostima.

Danas KRAŠ d.d. zapošljava oko 1700 djelatnika, proizvodi godišnje oko 25000 tona gotovih proizvoda - keksa i vafla, kakao i bombonskih proizvoda - u oko 350 artikala. Ukupni godišnji prihod iznosi preko 750.000.000 kuna. Trećina proizvodnje se izvozi, a ostvareni devizni prihod u cijelosti pokriva obveze KRAŠA za uvozni reprodukcijски materijal i opremu.

U opisanom razvoju UNION/KRAŠA sudjelovao je veliki broj kemijskih inženjera diplomiranih na Kemijsko-tehnološkom studiju Tehnološkog fakulteta u Zagrebu, pa ovdje navodimo njihova imena uz godine diplomiranja:

Mihajlo Mautner	1931
Ratko Mikulić	1940
Milena Šurdonja-Gavrilović	1951
Vesna Težak	1951

Boris Gobec	1952
Božica Sajko	1952
Mira Kučen	1953
Andelko Decorti	1954
Nenad Demšić	1955
Ivanka Morović-Pavušek	1958
Zlatko Šimunović	1959
Vlasta Lučki-Tomičić	1966
Branka Vilfan-Tomašić	1966
Ivanka Bošnjak-Petras	1966
Vlasta Konjevoda-Host	1969
Dunja Kučič-Bauer	1969
Josip Matušin	1969
Marijan Šprah	1969
Ksenija Vilfan-Tušek	1969
Ivan Veljača	1971
Nevenka Banda-Falker	1975
Meliha Crnalić-Komljenović	1977
Miljenka Mihaljević	1977

Ovaj prilog napisan je na osnovu podataka iz objavljenih napisa u tvorničkom listu Tribina, te prigodnih referata B.Gobeca, B.Sajko i A.Decortija.

Zlatko Šimunović

PREHRAMBENA INDUSTRIJA ZVEČEVO - POŽEGA

Početak djelovanja tvrtke

Prve ideje o izgradnji pogona za preradu voća u destilate datiraju još iz 1914. godine. Razlog i poticaj dale su velike količine voća kojim je obilovala "Zlatna dolina". Prvi svjetski rat je prekinuo započete aktivnosti, ali se one nastavljaju poslije rata. Prethodno izvršene radove otkupljuje tvrtka "STOCK" d.d. iz Trsta. Tako je 20.11.1921. osnovana i započela radom tvornica pod imenom STOCK COGNAC MEDICINAL organizirana kao dioničko društvo. U pogon je stavljena pecara za proizvodnju vinskog destilata kao osnove za pripremu konjaka.

Već 1924. godine pokraj postojeće zgrade počela je izgradnja tvornice čokolade. Strojevi su nabavljeni u Njemačkoj i stavljani u pogon u vrlo kratkom roku, pa je proizvodnja za tržište počela 1925. s 10 radnika i dnevnom proizvodnjom od oko 100 kg. Razvoj tvornice se nastavlja, tako da se 1926. dograđuje pogon za proizvodnju bombona, a broj radnika se povećava na

50. 1927. godine pogoni su dovršeni, povremeno radi i 250 radnika, a ukupna godišnja proizvodnja povećava se na oko 700 tona. U studenom 1930. tvrtka mijenja naziv u STOCK BRANDY MEDICINAL d.d., koji postaje i dvorski dobavljač. U ponudi su tada brandy, rum, šljivovica, voćni sirupi (malinovac), marmelada, čaj, kakao u prahu, sve vrste čokolade i čokoladnih bombona, praline, bomboni, mlječne i voćne karamele, roba od vafli i francuska vinovica (vinjak).

Prema opisu u lokalnom listu Požeške novine od 19.11.1931. tvornica ima 350 zaposlenika, proizvodi godišnje oko 1000 tona proizvoda, te ima instaliranu snagu elektromotora od oko 300 kW. Organizirana je u 8 odjeljenja:

- brandy i ostala alkoholna pića
- čokolada i čokoladni bomboni
- kakao u prahu, kakaovo maslo
- praline i punjena čokolada
- kanditi (tvrdi bomboni), svileni bomboni i karamele
- marmelada i voćni sirupi
- vafli i fini deserti
- zamatanje jaja

Prodajni odjel ima 12 putnika s isto toliko automobila u vlasništvu tvrtke, koji obrađuju preko 17.000 kupaca, posjećenih 6-7 puta godišnje.

Takva razina proizvodnje zadržala se do svjetske ekonomske krize 1931., kada dolazi do bitnog smanjenja proizvodnje i većeg otpuštanja radnika, pa ih 1932. godine ostaje samo 30 u proizvodnji alkoholnih pića i voćnih sirupa. Napuštena je proizvodnja čokolade i bombona sve do 1934. godine kada je tvrtka NESTLE ponudila STOCKU ugovor o najmu postrojenja za proizvodnju čokolade i bombona kroz 10 godina. Pod imenom NESTLE tvornica je radila do isteka najma do kraja 1945., kada je ponovno preuzima STOCK. Proizvodi se sa smanjenim kapacitetom do 16.12.1946. kada nacionalizacijom, tj. promjenom vlasničkih odnosa, prelaskom u ruke države, tvornica dobiva ime ZVEČEVO, koje nosi i danas.

Poslijeratni razvoj

U prvim poratnim godinama zbog nedostatka kakao zrna nije nastavljena proizvodnja čokolade. Opet se preraduje voće i to u marmeladu i voćne sirupe. S proizvodnjom čokolade započeto je opet 1949. kad je proizvedeno 376 tona. Nakon 1957. proizvodnja čokolade raste i doseže 50 % ukupne proizvodnje "Zvečeva" uz ostale proizvode: žestoka alkoholna pića, likere i voćne sirupe. Na starim strojevima proizvode se napolitanke i čokoladne tortice, što je 1966. napušteno zbog značajne modernizacije uređaja u KRAŠU, Slobodi, Koestlinu i još nekim tvornicama bivše Jugoslavije. U poslijeratnom razdoblju raste i proizvodnja tvrdih i punjenih bombona, koja 1955. postiže maksimum.

1957. dolazi do sporazuma o specijalizaciji proizvodnje između Zvečeva i Kandita iz Osijeka, temeljem kojega Zvečevo prestaje proizvoditi bombone i

karamele, a Kandit čokoladu. Ugovoreno je da će partneri međusobno zamijeniti proizvodnu opremu. Ugovor je potpisan na rok od 5 godina. Po isteku ugovora Kandit je krajem 1962. stavio u pogon novu tvornicu čokolade, a Zvečevo nikada nije obnovilo proizvodnju bombona i karamela, iako je raspolagalo kvalitetnim kadrovima.

1957. godine u prostorima neuspjelog pogona hladnjače za meso izgrađenog iz Republičkog investicijskog fonda osniva se Pogon II u kojem je instalirana prototipna oprema Jedinstva, Zagreb za proizvodnju tzv. bistrih voćnih sokova i njihovih koncentrata, tada vrlo moderne tehnologije. Koncentrati dobiveni ugušćivanjem u vakuumu na temperaturama od 35-40°C u limenkama od 3,85 l (1 gallon) izvozili su se vrlo uspješno na svjetsko tržište. No radi loše politike prema voćarstvu sirovina iz okolnog gravitacijskog područja sve se teže nabavljala, pa je ta proizvodnja 1966. godine napuštena. Oprema je demontirana i prodana, a u raspoložive prostore smještena je oprema za proizvodnju brandyja, koja je višestruko povećana.

1958. u sastav Zvečeva ulazi i mljekara, koja je do tada poslovala pod imenom Slavonka. Uz svježe mlijeko u bocama mljekara je proizvodila maslac, te sireve tipa Trapist, Greyer i Edamer. Kako je oprema za to zastarjela, 1959. godine su nabavljeni valjci za sušenje mlijeka potrebnog u proizvodnji čokolade.

Nova faza u razvoju tvrtke

Novom razvojnom fazom može se smatrati razdoblje od početka sedamdesetih godina. U tom je razdoblju potpuno završena rekonstrukcija svih proizvodnih pogona na koje je fokusiran razvoj, a to je proizvodnja kakao proizvoda, žestokih alkoholnih pića i prerada mlijeka. Izgrađeni su novi objekti, prigradene hale, te instalirana suvremena, potpuno automatizirana oprema, pa su i kapaciteti višekratno povećani. Velika ulaganja imala su za cilj znatno poboljšanje kvalitete proizvoda, te proširenje asortimana. U tom je razdoblju tržištu ponudeno više od 40 novih proizvoda vrhunske kvalitete i ambalaže prilagođene zahtjevima profinjenog ukusa potrošača.

Osamdesetih godina Zvečevo je jedna od vodećih tvrtki u ovoj grani proizvodnje. Zapošljava više od 1200 radnika, proizvodi nekoliko tisuća tona konditorskih proizvoda i više od 18 milijuna litara poznatih žestokih alkoholnih pića, te prerađuje oko 14 milijuna litara mlijeka. Planira se i gradi nova mljekara za preradu 100.000 l mlijeka dnevno i to konzumnog i mlijeka u prahu. Izgradnjom mljekare u rekordno brzom roku predviđen je i brži razvoj stočarstva osnivanjem mini farmi i uzgoj mlječnih krava u selima koja gravitiraju Požezi. To se nije u potpunosti ostvarilo, pa mljekara nikada nije radila punim kapacitetom. Mljekara raspolaže postrojenjima za proizvodnju mlijeka u prahu na valjcima (osobito pogodnom za proizvodnju čokolade) i metodom raspršivanja, te evaporiranog i kondenziranog mlijeka, kao i niza mliječnih preradevina (maslac, jogurt, svježi sir, vrhnje).

Narednih godina nije bilo većih ulaganja niti izgradnje novih postrojenja. Radilo se na većem iskorištavanju

kapaciteta, a služba razvoja i pronalazaka novih proizvoda u suradnji s marketinškom službom radi nove proizvode. Poduzeće svojim proizvodima pokriva cijelu bivšu Jugoslaviju. Novi proizvodi svojim oblicima i dimenzijama traže nove strojeve, pa dolazi do zamjene starih uređaja. Organizacija poduzeća mijenjala se u skladu s promjenama zakona, ali su vlasnički odnosi ostajali isti, tj. društveni.

Na tržištu se već pred Domovinski rat osjećaju poremećaji, iako početkom rata poduzeće zapošljava najveći broj radnika od osnivanja, 1347. Tijekom rata smanjuje se proizvodnja pa i broj radnika, a poduzeće gubi veliki dio tržišta.

Danas je poduzeće organizirano kao dioničko društvo (kao i pri osnutku) sa 674 zaposlenika. Organizirano je prema Zakonu o radu i proizvodi konditorske proizvode i žestoka alkoholna pića. U sastavu ima tri društva s ograničenom odgovornošću ZVEČEVO-promet d.o.o., ZVEČEVO-mljekara d.o.o. i ZVEČEVO-gradnja d.o.o.

U razvojnom putu ZVEČEVA sudjelovali su i inženjeri kemije diplomirali na Kemijsko-tehnološkom studiju Tehnološkog fakulteta u Zagrebu i to poimenično uz godinu diplomiranja:

Darko Tkalčić	1951
Zlatko Šimunović	1959
Ivan Kovačić	1961
Mirko Puač	1969
Nada Volenc-Cerovec	1973

Prilog je napisan je na osnovi podataka iz lokalnih novina, referata i vlastite arhive.

Mr. Marica Plowžek

RAZGOVOR UGODNI

S KRUNOM KOVAČEVIĆEM

1. Drago mi je što si mi nakon dugogodišnjeg poznanstva sugovornik u ovom broju Glasnika. Naše poznanstvo je počelo davne 1965. godine kada si bio apsolvent, a ja sam počela raditi na Zavodu za analitičku kemiju i uz kolegu Dragu Hacea, vodila apsolvante na stručno putovanje u Češku. Koliko se još sjećaš tih dana?

• Takvi se događaji ne zaboravljaju lako, tako da su mi slike Praga, te kemijskih tvornica u Češkoj koje smo obišli, i sada u dosta dobrom sjećanju. U ono je doba bila prava rijetkost putovati preko granice, putovali smo na "zajednički pasoš", a mnogima od nas to je bio i prvi odlazak u inozemstvo. Naša je grupica od petnaestak studenata imala tada prilike vidjeti tvornice organskih kemikalija u Usti na Labem i Pardubicama, ali i tvornicu češkog kristala "Moser", čokolade "Orion", pa čak i dio Plzeňske pivovare. Jasno da te pamtim kao mladu asistenticu koja je s nama bila sudionikom spomenutog stručnog, ali i turističkog dijela putovanja.

2. Tvoje fakultetsko školovanje je završilo i ispričaj nešto o Tvojem zaposlenju i možda načinu dobivanja radnog mjesta. Da li si dugo čekao na burzi na početak rada?

• Od samoga upisa, ujesen 1961. do diplomiranja, u proljeće 1966. nije bilo neizvjesnosti oko radnog mjesta. U to je vrijeme u Zagrebu bila u zamahu izgradnja nekoliko kemijskih tvornica, čak je bila i osnovana Kemijska industrijska zajednica (KIZ), koja je obuhvaćala i INU, OKI, Chromos, PLIVU. Postojala je "glad" za inženjerima naše struke, pa mi je već na trećoj godini studija bila ponudena PLIVINA stipendija. Čim sam završio, započeo sam raditi u PLIVI, prije odsluženja vojnog roka u proizvodnji vitamina B6, a nakon vojske, od 1967. u Istraživačkom institutu.

3. Koliko i što možeš reći o svojem znanstvenom radu u Plivi?

• Obzirom da sam diplomirao na Zavodu za organsku kemiju kod prof. Viktora Hahna, započeo sam kao istraživač u adekvatnom Plivinom Organsko-kemijskom laboratoriju. Krajem šezdesetih i početkom sedamdesetih godina zajedno s drugim mladim kolegama, radio sam na novim laboratorijskim i tehnološkim postupcima u području vitamina i kemoterapeutika. Bio sam dio nekoliko

istraživačkih grupa koje su korektno radile svoj dio razvoja procesa od laboratorija do proizvodnje. Prvi mi je šef bio dr. Berislav Glunčić, a nešto kasnije dr. Branimir Gašpert.

4. Opisi nam svoje napredovanje u PLIVI

• Nije to bilo nikakvo spektakularno napredovanje. Naprosto sam stručno i savjesno obavljao svoj istraživački posao, te sam, osim spomenutih postupaka, koautor dvanaest patenata i petnaestak znanstvenih i stručnih radova. Uz to imao sam ambicije pohađati i završiti (1974. godine) poslijediplomski studij na Farmaceutsko-biokemijskom fakultetu iz područja "Fizikalne metode u kemiji" koji je vodio prof. Smiljko Ašperger.

Nekoliko godina kasnije (1981. i dio 1982.) pružila mi se krasna prilika znanstvenog napredovanja, kada je prof. V. Prelogu u Zuerichu bio potreban mlađi suradnik. Na prijedlog dr. R. Seiwertha boravio sam na ETH u Prelogovom laboratoriju 15 mjeseci i radio na problematici odvajanja enantiomera razdiobom među tekućim fazama, gdje smo postigli vrlo lijepe rezultate. Prof. Prelog mi je predložio neka to bude moja doktorska disertacija, što sam rado prihvatio. Doktorirao sam odmah po povratku, krajem svibnja 1982., na našem fakultetu, a posebna mi je čast bila da je predsjednik komisije bio osobno prof. Prelog, koji je unatoč svojim velikim obavezama, našao vremena i došao na obranu u Zagreb. Desilo se tako da sam ja bio posljednji doktorand prof. Preloga u Hrvatskoj.

U zadnjih desetak godina preuzeo sam određena rukovodeća mjesta u Istraživačkom institutu. Bio sam rukovodilac jednog područja istraživanja, znanstveni koordinator, predsjednik Znanstvenog vijeća, a sada sam pomoćnik direktora Istraživanja. Veseli me da će Plivini istraživači uskoro useliti u prekrasnu i odlično opremljenu novu zgradu Istraživačkog instituta.

5. Ti si se među prvima uključio u rad AMACIZ-a i Zbora. Bio si dugo u Upravnom odboru Društva. Možeš li mi dati par sugestija o nastavku rada našega Društva?

• Svidjela mi se zamisao prof. B. Kunsta, koji je za vrijeme proslave 70. godišnjice našega fakulteta i "Susreta generacija" 1989. plasirao ideju o osnutku Društva. I onda i sada mislim da Društvo ima uvjete za uspjeh samo ako se razlikuje od "običnih" strukovnih udruženja. Razlika koja daje privlačnost radu našeg Društva je veza bivših studenata s njihovim matičnim fakultetom i želja da se svom fakultetu pomogne u stručnom, organizacijskom i materijalnom smislu. Iako se sve troje ne ostvaruje u punom zamahu, ipak neke akcije raduju. Vezi s Društvom osim ovih ozbiljnih ciljeva još više doprinose društvene aktivnosti u kojima se otkriva kreativni potencijal svakoga pojedinca. Pokazalo se da se u svakome od nas osim inženjera tehnologije krije i umjetnička duša ili sportaš. Ta kompletnost tehničkog zvanja i umjetničkih i sportskih interesa dodatni su razlog što naše Društvo tako uporno, već više od deset godina, privlači tisuću i više članova. Drugih preporuka nemam nego nastaviti s otkrivanjem onog "drugog ja" među našim kolegama.

6. Sada mi se "raspjevaj" o zboru i tvojem pjevanju

• U prvoj godini rada Društva pojavila se i inicijativa prof. Marije Kaštelan-Macan za osnivanjem pjevačkog zbora. Odmah sam se priključio toj grupi entuzijasta i

evo već jedanaest godina sudjelujem u radu zbora "Chemicarum Ingeniarum Alumni", što mi predstavlja veliko veselje. U velikoj je mjeri taj rad relaksacija od managerskog posla, a ne bih ispustio i neku vrstu socijalne terapije koja je svima bila potrebna, posebno za vrijeme stresnih ratnih dana. S druge strane pjevanje u zboru ima mnogo elemenata timskog rada, sličnog radu na uspješnom projektu. To veselje, relaksacija, ali i kreativni napor da se stvori nešto vrijedno i da se to pokaže svojim kolegama i javnosti, motivi su koji nas privlače radu u Zboru. S vremenom je došla kvaliteta, pa nagrade, putovanja, jubilarna deseta godišnjica. Sada nam je velika briga pomlađivanje sastava.

7. Možda te ne poznajem dovoljno tako da ne mogu otkriti niti jednu tvoju manu. Možda Ti je mana tvoja spremnost da uvijek pomogneš drugima. Na godišnjim skupštinama AMACIZ-a redovito dobivaš priznanja, koja govore o Tvom velikom zalaganju za naše Društvo. Možeš li protumačiti svoj odnos prema AMACIZU.?

• Mana imam sigurno kao i svaki prosječni čovjek, no ova "mana pomaganja", ako ju se usmjeri u nešto korisno daje prepoznatljive rezultate. Dio svojih organizacijskih i radnih sposobnosti rado dajem za neku akciju Zbora ili Društva. Tako sam vrlo rado inicirao i uredio knjigu povodom prvih 10 godina rada AMACIZ-a, te nedavno knjižicu o 10 godina rada Zbora, ili organizirao putovanje u Budimpeštu ili na Đakovačke vezove. Posebno mi je drago što sam uspio sa spomenutim publikacijama, jer već sada vidim da će to biti korisni izvori podataka za buduće kroničare naše struke, našega Društva. Bez pisanog traga bi desetljeće što ga je tako kreativno živjela generacija inženjera, sigurno brzo palo u zaborav.

8. Veliki si zaljubljenik u pjevanje, ali i vrlo uspješan u PLIVI. Molim te rastumači nam odnos PLIVE prema mladim završenim inženjerima kemijskog inženjerstva.?

• PLIVA kao cjelina, a pri tome mislim i na Istraživanje i Razvoj i Osiguranje kvalitete i Diviziju Kemija i Inženjering i druge dijelove gdje ima naših kolega i te kako treba mlade kvalitetne diplomirane inženjere kemije i kemijske tehnologije. Na žalost se interes za našim studijem jedno vrijeme bio smanjio, što je imalo za posljedicu lošiju kvalitetu studenata, pa su ih u nekim segmentima počeli preticati završeni kemičari s PMF-a. To me žalosti, tim više što je proces povratka i podizanja kvalitete iznimno dugotrajan. Odnos PLIVE prema mladim inženjerima je vrlo dobar, oni su poželjni, imaju uvjete za napredovanje, ali samo ako su kvalitetni i ako su spremni dalje učiti i uklopiti se u dobro uhodanu PLIVINU radnu atmosferu.

9. Kako bi Ti nekog budućeg studenta nagovorio da upiše naš fakultet?

• Nedavno, kada je i naš fakultet sudjelovao na Smotri Zagrebačkog sveučilišta, na toj smo izložbi za buduće studente pripremili i prilog o radu u PLIVI. Kratkim porukama i ilustracijama nastojali smo ih nagovoriti da upišu i završe FKIT, jer će kao inženjeri kemije i procesni inženjeri imati priliku raditi u uspješnoj tvrtki u području istraživanja, razvoja, analitike, proizvodnje. Iznesen je i podatak da su sva četiri autora patenta za azitromicin

(Sumamed) završili naš fakultet. Ukoliko su maturanti to pogledali i malo razmislili, siguran sam da će ih to privući i da ćemo imati nekoliko kvalitetnih studenata više nego do sada.

10. Društvo i dalje intenzivno radi. Probe zbornog pjevanja se održavaju ponedjeljkom i četvrtkom od 19 sati u Velikoj predavaonici-Marulićev trg 20. Likovna sekcija radi četvrtkom od 19 sati u maloj predavaonici u podrumu zgrade na Marulićevom trgu 19. Sportski susreti se održavaju dva puta godišnje, a predavanja jednom mjesečno. Planinarimo jednom mjesečno. Novi članovi su dobro došli! Kada bi imao više vremena, kojoj bi se sekciji AMACIZ-a još pridružio?

• Uz dva dana u tjednu koja posvećujem zboru, stvarno nemam vremena za druge stalne obaveze. Za slikanje nemam posebnoga dara, no redovito sudjelujem na godišnjim planinarskim izletima (dva puta Klanjec, Zelenjak i jedan puta Krapina), bio sam i na Balu kemičara.

11. Kada nisi znanstvenik, kada nisi član zbora, što si onda?

• Zadnjih desetak godina više nisam znanstvenik u laboratoriju, nego manager u znanosti. No osim profesionalnih obveza u PLIVI, bez obzira kako ih definiram, rado se bavim svojim hobi voćnjakom i malim vrtom u blizini Zagreba. To mi je redovna rekreacija praktički svakog vikenda. Nedavno sam pročitao i mišljenje stručnjaka o korisnosti takve fizičke aktivnosti. Taj sam poriv za radom sa zemljom i biljem osjetio unazad više od deset godina.

12. Zanima me kako počinje i završava dan uspješnog PLIVAŠA.

• Radni dan mi je sada znatno drugačiji nego prije dvadeset godina. No, bez obzira na promjenu vrste posla (managerski u odnosu na nekoć istraživački) zadacima prilazim savjesno, obično počinjem relativno rano, oko 7.30, a na poslu se zadržim prosječno desetak sati. Posao nije statičan, ima mnogo kontakata, pa i putovanja, a od kada su pokretni kompjutori u tako širokoj upotrebi, često i kod kuće nešto pišem, pripremam.

13. Na kraju, hvala Ti na "razgovoru ugodnom" i slijedi nagrada! Zlatna ribica AMACIZ-a ti može ispuniti tri želje. Koje su to?

• Te bih želje usmjerio najprije na obiteljski život: zdravlje, suprugu i kćerku, te sve što je vezano uz to. Drugu bih želju usmjerio na društveni život (što dulje sudjelovanje u radu Zbora i Društva), a treću bih vezao uz profesiju: završetak novog Plivinog Istraživačkog instituta, uspješni završetak bar još jednog velikog projekta koji bi omogućio miran život slijedećoj generaciji Plivinih istraživača i zapošljavanje većeg broja završenih studenata našeg fakulteta.

**Uz deset godina "Glasnika"
društva AMACIZ**

**"GLASNIK" KAO IZVOR
PODATAKA O RAZVOJU
ZNANSTVENOG, NASTAVNOG I
GOSPODARSKOG ŽIVOTA U
HRVATSKOJ**

priredio Kruno Kovačević

Jedna od vrijednih aktivnosti društva AMACIZ svakako je i izdavanje "Glasnika", koji već punih deset godina obrađuje raznolike teme iz života Društva. Posebnu pozornost zavrjeđuju tekstovi o diplomiranim inženjerima našega fakulteta i o njihovom doprinosu razvoju pojedinih znanstvenih institucija, fakulteta, industrijskih pogona, kao i drugih područja od društvenog interesa.

Od prvog broja iz travnja 1992. do danas, malo pomalo, opisana su sva značajnija područja u kojima su djelovali ili djeluju naši kolege. Moramo biti fascinirani bogatstvom podataka, kako o broju institucija, tako i o našim kolegama koji su ih stvarali, ili o njima pisali. Svi autori priloga zavrjeđuju pohvalu, jer su od zaborava spasili značajan dio hrvatske znanstvene, stručne i gospodarske povijesti.

U nastavku je naveden cjeloviti popis autora i naslova njihovih priloga, a na kraju se nalazi autor indeks. Taj popis omogućuje svim zainteresiranima da u izvornim člancima pronađu detalje koji ih interesiraju.

"Glasnik" broj 1, travanj 1992: FKIT
c: Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije

"Glasnik" broj 2, rujan 1992: PLIVA d.d.
Stjepan Mutak: Diplomandi Kemijsko-tehnološkog studija u PLIVI

"Glasnik" broj 3, siječanj 1993: FKIT
Marija Kaštelan-Macan: Prigodom prve obljetnice FKIT-a
Zvonimir Šoljić: Znanstveno-istraživačka djelatnost FKIT-a

"Glasnik" broj 4, svibanj 1993: INA d.d.
Tomislav Dragičević: I to je INA
M. Zambeli, F. Flajšman, T. Dragičević: Istraživanje i razvoj INE jučer i danas
Ivanka Mihalić: INA-RI, INDOK-Služba

"Glasnik" broj 5, listopad 1993: CHROMOS, 1890-1993
Vladimir Konić: Između dva Fin de siècle
Stjepan Zebić: Chromos Aroma, Chromos Sintetske smole, Chromos Plastične mase

Arlette Magud: Chromos - Tvornica smola
Marijan Tomaš: Chromos - Boje i lakovi
Josip Kušec: Chromos Đ Tvornica grafičkih boja Samobor
Nikola Tvrтко Petrović: KOMICRO

"Glasnik" broj 6, siječanj 1994: Institut "Ruđer Bošković"
- Kemijski odjeli

Nenad Trinajstić: Najveći hrvatski znanstveni institut
Krunoslav Pisk: Kratki pregled razvoja Instituta "Ruđer Bošković"

Dina Keglević: Organska kemija na Institutu Ruđer Bošković

Boris Matković: Odjel za strukturnu i anorgansku kemiju
Velimir Pravdić: Odjel fizičke kemije Instituta Ruđer Bošković

"Glasnik" broj 7, lipanj 1994: INA - Petrokemija Kutina
Janko Herak: Energija - osnovna briga tehnologa
J. Herak, S. Leaković, S. Puškarić, N. Džendžo, K. Božičević i D. Vuković: Diplomirani inženjeri kemijske tehnologije u INA- Petrokemiji Kutina

"Glasnik" broj 8, listopad 1994: Zagrebačko sveučilište
Helena Jasna Mencer: Nakon donošenja Statuta Zagrebačkog sveučilišta

Nada Ciković: Interakcija kemije i prehrane ili "Kemičari na Prehrambeno-biotehnološkom fakultetu"

Ivo Soljačić: Tekstilno-tehnološki fakultet

Ivica Mekjavić: Tehnološki fakultet Split

Krešimir Humski: Farmaceutsko-biokemijski fakultet;
Međudjelovanje studija farmacije i kemijsko tehnološkog studija na Zagrebačkom sveučilištu

"Glasnik" broj 9, siječanj 1995: Organska petrokemija Hrvatske

Marijan Paić: Prijelomni trenutak za organsku petrokemiju Hrvatske

Ivan Stepanić: INA - OKI d.d., Zagreb - Žitnjak

Josip Šepčić: DINA - Petrokemija d.d., Omišalj

Sergije Paniko: INA Đ VINIL d.d., Kaštel Su_urac

Luciano Gjergja: INA - POLIKEM d.d., Zadar

"Glasnik" broj 10, svibanj 1995: Kemijski odjel PMF-a
Boris Kamenar: Najstarije visokoškolsko kemijsko učilište u nas

Dionis Sunko: Organska kemija

Vladimir Simeon: Fizikalna kemija

Boris Kamenar: Opća i anorganska kemija

Biserka Tamhina: Analitička kemija

"Glasnik" broj 11, rujan 1995: KARBON d.d.

Kuzma Petrić: KARBON d.d. danas

Miro Vranić i Kuzma Petrić: KARBON Kemijska industrija d.d.

"Glasnik" broj 12, siječanj 1996: INA - Rafinerija nafte Rijeka

Nikola Blažević: Rafinerija nafte Rijeka na raskrižju

Neda Marčec-Rahelić: Proizvodnja goriva u Rafineriji nafte Rijeka

Marinko Oršić: Proizvodnja maziva u INA Rafineriji nafte, Rijeka

Fila Bekavac Lokmer: INDOK djelatnost u INA Rafineriji nafte Rijeka

"Glasnik" broj 13, travanj 1996.: Posvećen 5. godišnjici rada Akademskog zbora "Chemicae Ingeniariae Alumni"

"Glasnik" broj 14, rujan 1996.: INA - Rafinerija nafte Sisak

Branko Pastuović: INA - Rafinerija nafte Sisak - jučer, danas, sutra

I. Billege, M. Jednačak, N. Dupor, I. Pavlenić i I. Barić: Rafinerija u domovinskom ratu

Ljerkica Bjelanović: Prikaz poslovnog sustava Rafinerije nafte Sisak

"Glasnik" broj 15, prosinac 1996.: PLIVA d.d.

Antun Čapeta: Proslava 75. obljetnice osnivanja PLIVE d.d.
Kruno Kovačević: Inženjeri kemijske tehnologije u razvoju Plivine kemijske proizvodnje

Kruno Kovačević: 60 godina istraživanja u PLIVI

Antun Dürriegl: Kratki povijesni pregled razvitka primjene analitičke kemije u PLIVI

Zvonimir Hranilović: Kemičari i tehnolozi u Plivinoj projektantskoj organizaciji

Stjepan Mutak: Inženjeri kemijske tehnologije u ostalim dijelovima PLIVE

"Glasnik" broj 16, svibanj 1997.: Razvoj industrije maziva u Zagrebu

Ivo Legiša, A. Maleš i V. Krišković: Prvih 35 godina, Integracija Enola i Iskre, Ulazak u kombinat INA-Zagreb, Ostali programi

"Glasnik" broj 17, studeni 1997.: Cementna industrija

Petar Žižić: Povijest cementne industrije u Dalmaciji
Nikola Frleta: Tvornica cementa Koromačno-od nekadašnjeg velikog zagađivača do danas

Ružica Stanić-Rosković: "Našicecement"

"Glasnik" broj 18, veljača 1998.:

Željka Dević: Kemijska industrija Radonja, danas HERBOS d.d., Sisak

"Glasnik" broj 19, svibanj 1998.: CHROMOS, 2. dio

Stjepan Stopić: CHROMOS, 2. dio

Josip Jurman: "CHROMOS Organske boje" - Zagreb

Mirko Bule: CHROMOS-AGRO d.d.

Dario Jurišević i Raul Širola: HEMPEL d.d. - Umag

Zdenko Jurinić i Stjepan Stopić: CHROMOS - Pigmenti d.d.

"Glasnik" broj 20, listopad 1998.: Hrvatska industrija stakla

Emir Hodžić i Mijo Kedmenec: Predstavljamo vam hrvatsku industriju stakla

Anica Hriberski Leskovar: "Vetropack Straža" d.d.

Hrvoje Buljan: Tvornica stakla u Samoboru

Nadja Likar: "Boral" Pula

Mijo Kedmenec: "Hrvatska industrija ravnog stakla" Lipik

"Glasnik" broj 21, siječanj 1999.:

Zdenko Bodiš i Silvije Štetić: ITS-KEM d.o.o.

Vesna Runje: Tvrtka "RU-VE"

"Glasnik" broj 22, lipanj 1999.: Državna uprava

V. Tonković: Predstavljamo naše kolege u državnoj upravi
Vladimir Tonković: Državna uprava za zaštitu prirode i okoliša

Ljerkica Flegar: Državni zavod za normizaciju i mjeriteljstvo

Marijan Host: APO - Agencija za posebni otpad

Nikola Čabrajac: Hrvatska gospodarska komora

Jasenska Plašč: HGK - Komora Zagreb

Bruno Mayer: Hrvatska obrtnička komora

Radimir Rakić: Državna uprava za vode

"Glasnik" broj 23, listopad 1999.: Industrija građevnih materijala

Branko Punek: ZAGORKA, Bedekovčina

Josip Banić: KGK - Kemijska građevinska industrija d.d., Karlovac

Josip Kumerički: Kemičari u "Samoborki"

Sonja Šilhard-Mihaljević, Nevenka Kamenčić, Bojan Zmaić i Danica Besedeš: Institut građevinarstva Hrvatske (IGH)

Ivan Brozović: Opekarstvo u Hrvatskoj

"Glasnik" broj 24, ožujak 2000.

Viktorija Adamek i Kornelija Čorić: "Jugokeramika" - "INKER"

Marija Kaštelan-Macan: Osamdeseta obljetnica Zavoda za analitičku kemiju

"Glasnik" broj 25, srpanj 2000.

Jubilarni broj, posvećen 10. obljetnici AMACIZ-a

"Glasnik" broj 26, siječanj 2001.

Konstantin Lukić i Emir Hodžić: Industrija drvenjače, celuloze i papira

Filip Kljajić: "BELIŠĆE" d.d., Belišće

Konstantin Lukić: Zagrebačka tvornica papira d.o.o.

Marijan Dukić: Tvornica drvenjače "DRVENJAČA" d.d., Fužine

Indeks autora:

Adamek Viktorija: 24
Banić Josip: 23
Barić Janko: 14
Besedeš Danica: 23
Billege Ivica: 14
Bjelanović Ljerka: 14
Blažević Nikola: 12
Bodiš Zdenko: 21
Božičević Katica: 7
Brozović Ivan: 23
Bule Mirko: 19
Buljan Hrvoje: 20
Čiković Nada: 8
Čabrajac Nikola: 22
Čorić Kornelija: 24
Čapeta Antun: 15
Dević Željka: 18
Dragičević Tomislav: 4
Dukić Marijan: 26
Dupor Nikola: 14
Dürriegl Antun: 15
Džendžo Nurudin: 7
Flajšman Franjo: 4
Flegar Ljerka: 22
Frleta Nikola: 17
Gjergja Luciano: 9
Herak Janko: 7
Hodžić Emir: 20, 26
Host Marijan: 22
Hranilović Zvonimir: 15
Hriberski Leskovar Anica: 20
Humski Krešimir: 8
Jednačak Miroslav: 14
Jurinić Zdenko: 19
Jurišević Dario: 19
Jurman Josip: 19
Kamenar Boris: 10
Kamenčić Nevenka: 23
Kaštelan-Macan Marija: 1, 3, 24
Kedmenec Mijo: 20
Keglević Dina: 6
Kljajić Filip: 26
Konić Vladimir: 5
Kovačević Kruno: 15
Krišković Vladimir: 16
Kumerički Josip: 23
Kušec Josip: 5
Leaković Stjepan: 7
Legiša Ivo: 16
Likar Nadja: 20
Lokmer Fila Bekavac: 12
Lukić Konstantin: 26
Magud Arlette: 5
Meleš Antun: 16
Marčec-Rahelić Neda: 12
Matković Boris: 6
Mayer Bruno: 22
Mekjavić Ivica: 8
Mencer Helena Jasna: 8

Mihalić Ivanka: 4
Mutak Stjepan: 2, 15
Oršić Marinko: 12
Paić Marijan: 9
Paniko Sergije: 9
Pastuović Branko: 14
Pavlenić Ivica: 14
Petrić Kuzma: 11
Petrović Nikola Tvrtko: 5
Pisk Krunoslav: 6
Plašč Jasenka: 22
Pravdić Velimir: 6
Punek Branko: 23
Puškarić Stjepan: 7
Rakić Radimir: 22
Runje Vesna: 21
Simeon Vladimir: 10
Soljačić Ivo: 8
Stanić-Rosković Ružica: 17
Stepanić Ivan: 9
Stopić Stjepan: 19
Sunko Dionis: 10
Šepčić Josip: 9
Šilhard-Mihaljević Sonja: 23
Širola Raul: 19
Šoljić Zvonimir: 3
Štetić Silvije: 21
Tamhina Biserka: 10
Tomaš Marijan: 5
Tonković Vladimir: 22
Trinajstić Nenad: 6
Vranić Miro: 11
Vuković Darko: 7
Zambeli Mihael: 4
Zebić Stjepan: 5
Zmaić Bojan: 23
Žižić Petar: 17

12. REDOVITA GODIŠNJA SKUPŠTINA AMACIZ-a

12. redovita godišnja skupština Društva diplomiranih inženjera i prijatelja Kemijsko-tehnološkog studija zagrebačkog Sveučilišta održana je 22.02.2002. prema sljedećem dnevnom redu:

- Otvaranje skupštine
- Izvješća o radu i poslovanju Društva u 2001.g.
- Rasprava o izvješćima, prihvaćanje zaključaka
- Izbor članova Upravnog odbora, pročelnika sekcija i glavnog urednika Glasnika
- Dodjela priznanja
- Ostalo

Skupštinu je otvorila predsjednica Društva Štefica Cerjan Stefanović, a prisutne su pozdravili dekanica FKIT-a Jasenka Jelenčić, i rektor zagrebačkog Sveučilišta Branko Jeren. Skupštinu je vodio dopredsjednik Antun Čapeta, a predsjednica Štefica Cerjan Stefanović je podnijela izvješće o radu Društva tijekom 2001.g.:

Koliko je 2000.godina bila mirna u radu Društva, toliko je 2001. g. bila možda kritična, jer je došlo do malog zasićenja u radu i teškoća u financiranju. Sada kada je godina iza nas vidi se da je Društvo dobro prebrodilo možda prvu krizu u svojem dvanaestgodišnjem

djelovanju. Procjenjujući rad AMACIZ-a, Upravni odbor je smatrao da se Društvo može kandidirati za NAGRADU GRADA ZAGREBA za organizaciju kulturnog života članova Društva putem Glasnika, Akademskog zbora i Likovne sekcije. Kandidaturu za nagradu je podržao Rektorat zagrebačkog sveučilišta, FKIT i PLIVA. Upravni odbor smatra posebnu pažnju treba posvetiti ARHIVI Društva, koju sada za pojedine sekcije zasebno vode pojedinci. Dobro vođena arhiva, tj. svi skupljeni podaci o radu Društva omogućuju nesmetan nastavak rada i planiranja u Društvu. Očekujemo da će dio arhiviranog materijala biti kao izložba izložen u vitrinama na Marulićevom trgu 20.. Glavni izvor informiranja članstva bio je društveni Glasnik, a sada je to i web. stranica fakulteta. (www.fkit.hr./Obavijesti). Radi bolje komunikacije prikupljaju se i e-mail adrese članova društva.

Suradnja s matičnim fakultetom je osnova našeg djelovanja, tako da sam zamolila našu dekanicu, da FKIT podrži rad Društva u svakom pogledu. Uspostavljena je dobru suradnju sa studentima FKITa kao budućim članovima AMACIZ-a i to putem Glasnika, koji piše i o zajedničkim temama kao što su promocije i Tehnologijada. Studente se odmah po diplomiranju poziva da se učlane u Društvo.

Rektorov pozdrav na skupštini AMACIZ-a.

Tijekom prošle godine članstvo Društva je poraslo na 1200 ljudi, pri čemu treba naglasiti da su novoupisani uglavnom tek diplomirane kolege i kolegice. Pregledom datoteke utvrdili smo da je slaba zastupljenost generaciji diplomiranih između 1980. i 1990. To su generacije, koje bi danas trebale preuzeti inicijativu u radu AMACIZ-a pogotovo u radu sekcija. Upravni odbor i matični fakultet mora uložiti dodatni napor da se te generacije privuku u Društvo. Nadam se pritom pomoći naših novaka, koji svojim primjerom mogu djelovati na ostale kolege. Uz članstvo uvijek vezano je i pitanje ČLANARINE, jedinog sigurnog izvora prihoda. Članarine još uvijek plaća samo oko polovice članstva. Obzirom na

financijsku situaciju, koja je uvijek najteža početkom kalendarske godine, posebno je važna dinamika pristizanja prihoda, pa vas molim da članarinu što prije platite. Upravni odbor je diskutirao o mogućnosti povišenja članarine, ali je zaključio da je bolje zatražiti članstvo da redovito podmiruje tu svoju temeljnu obvezu. Drago bi nam bilo da aktivirate i nove članove uz nove pristupnice uz e-mail adrese. Više o udjelu člana-rina u prihodima Društva dano je u financijskom izvješću.

Osnovne informacije o događanjima na Fakultetu i u Društvu prikazane su u dva Glasnika br 26. i 27. Glasnik 26 posvećen je hrvatskoj industriji papira, celuloze i drvenjače. Nadopunjen je društvenim vijestima. Glasnik 27. je posvećen Fakultetu, kroz razgovor s novom dekanicom, prilogom o Tehnologijadi i vijestima s fakulteta i društva. Planira se da u Glasniku br.28 Kruno Kovačević napravi pregled sadržaja rubrike "Predstavljamo Vam... u svim dosadašnjim brojevima, rubrike koja nam je dala pregled uspona i padova pojedinih segmenata kemijske industrije Hrvatske.

Upravni odbor već duže vrijeme smatra da su potrebne izmjene u profilu Glasnika, njegovo osuvremenjivanje. Zaključeno je da se Skupštini Društva predloži imenovanje stalnog glavnog urednika, koji bi se prihvatio tog zadatka. Nije lako naći takvu osobu, koja bi zadovoljila zahtjeve Upravnog odbora, članstva, Fakulteta i svih čitatelja. Ipak mislim da nam je to uspjelo, jer zadatak želi prihvatiti Marija Kaštelan Macan, o kojoj ne moram puno pričati, svi je poznajete kao izvrsnog znanstvenika, odličanog nastavnika, osnivača Akademskog zbora, suosnivača Galerije i mislim je najbolja osoba za glavnog urednika Glasnika. Molim vas da potvrdite njezin izbor. Vođenje kolokvija preuzela je Vera Kovačević, koja je unjela i jednu zgodnu novinu-razgovore nakon kolokvija uz "kavicu". Tijekom 2001.g održano je 12 interesantnih kolokvija..

Zbor Chemicarum Alumnae nastavio je marljivo vježbati i uspješno nastupati. Na žalost, dirigent zbora prof. Zdravko Vitković je umro 15.08.2001. i rukovođenje zborom je preuzela mlada dirigentica Iva Juras. Poželimo Zboru i dirigentici puno uspjeha u zajedničkom radu i pozivam vas na Godišnji koncert 24.03.2002.

Stara i nova pročelnica Likovne sekcije

Rad Likovne sekcije društva odvijao se u slikanju svakog četvrtka u maloj predavaonici (podrum) Marulićev trg 19, a rezultati zajedničkog rada pod vođenjem akademskog slikara Aleksandra Forenbahera vide se u održanim (5 izložbi) i planiranim izložbama tijekom 2001.g. Pročelnica likovne sekcija Željka Hodžić se zahvalila na pročelništvu i novi pročelnik je Vesna Hrust, aktivni član Likovne sekcije od njenih početaka. Voditelj Galerija AMACIZ-ostaje Biserka Tkalčec.

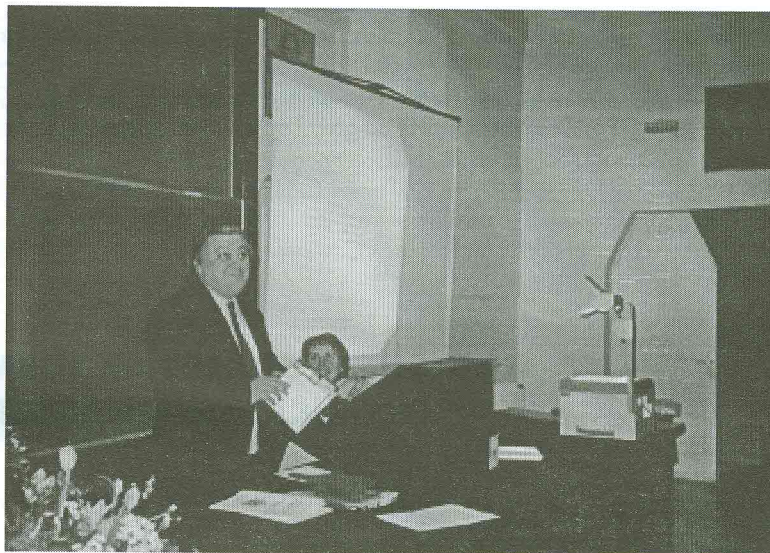
Pročelnik Planinarske sekcije Emir Hodžić se također umorio vodeći sekciju na brojne izlete, pa ćemo mu danas lijepo zahvaliti, što nam je omogućio da upoznamo mnoge nepoznate kutke lijepe nam zemlje, da provedemo u divnom druženju deset godina, t.j. oko 100 divnih

Emir se "umorio" nakon 10 godina vođenja Planinarske sekcije

planinarskih dana. I ovaj jubilarni izlet u Krapinu, bit će uspon na Strahinčicu, kojeg se sjećamo kao jednog od najtežih izleta. Treba vidjeti nakon 10 godina, može li opet na Strahinčicu. I U nastavku rada Planinarske sekcije ugovorena je suradnja s P.D.Kapelom, a kordinator te suradnje i nova voditeljica sekcije bit će Alka Horvat iz Zavoda za analitičku kemiju FKIT-a, koja će dopisivanjem e-mailom i faksevima sve obavijestiti o budućim izletima.

Ova godina je jubilara i za Sportsku sekciju, koja je održala niz sportskih susreta u malom nogometu, tenisu, ping pongu i šahu. Rezultati sportskih događanja u 2001. su odlični, tako da je desetak članova Sportske sekcije dobilo posebnu diplomu za desetogodišnji rad u sportskoj sekciji. Čestitamo pročelniku sportskih susreta dr.sc. Antunu Glasnoviću, natjecateljima i navijačima.

Antunu "Braci" Glasnoviću odano je priznanje za 10 godina uspješnog vođenja Sportske sekcije

Smatram da podneseno sažeto izvješće pokazuje uspješnost rada Društva tijekom 2001. i da će Skupština prihvaćanjem ovog izvješća takvo mišljenje potvrditi. Nadam se da smo Upravni odbor i ja kao predsjednica Društva nastavili uspješno voditi ovo Društvo i da smo ispunili osnovne ciljeve Društva: njegovanje tradicije Kemijsko-tehnološkog studija i zagrebačkog Sveučilišta, povezivanje diplomiranih inženjera i prijatelja kemijsko-tehnološkog studija radi unapređenje rada fakulteta, Sveučilišta i naše struke.

Financijsko izvješće podnijela je blagajnica Društva, Nada Trajkov, a Nadzorni odbor je potvrdio da je financijsko poslovanje bilo uredno.

Četverogodišnji mandati istekli su članovima Upravnog odbora Antunu Čepeti i Zdravku Šimunoviću, no zbog odličnog rada Upravni odbor predlaže njihov izbor i za sljedeći mandat. Skupština je glasovanjem potvrdila taj prijedlog. Isto tako glasovanjem je Marija Kaštelan-Macan izabrana za glavnu urednicu Glasnika, Vera Kovačević za voditeljicu kolovija, Vesna Hrust kao voditeljicu Likovne sekcije, a Alka Horvat za voditeljicu Planinarske sekcije. Skupština je završila radom oko 20 sati, nakon čega je slijedilo otvaranje izložbe slika Likovne sekcije.

J. Cerjan-Stefanović

Planinarski izlet u okolicu Karlovca

Najavljeni planinarski izlet u neposrednu karlovačku okolicu 13.siječnja 2002. pobudio je u meni veliko zanimanje pomiješano s čuđenjem, ali i simpatijom. Odrastajući južnije od Karlovca na Mrežnici bližu okolicu nismo promatrali prosvjedošću planinara. Najviše vremena provodili smo na rijeci, a povremeno, za školskih izleta, "pozdrava proljeću i sl. tumarali smo slobodno šumama i poljima, često u akcijama branja gljiva, kestena ili jagoda.

Ali ovaj izlet nije tumaranje, već ozbiljan planinarski pothvat! Na dugorečkoj željezničkoj stanici ujutro su nas dočekali dvoje članova karlovačkog planinarskog društva "Dubovac". Dubovčan Ivo predvodio je strpljenjem iskustvenog vodiča našu prilično dugu kolonu od šezdesetak ljudi iz AMACIZ-a i pridruženog zagrebačkog planinarskog društva "Kapela". Krenuli smo kroz Dugu Resu, a kod crkve sv. Antona skrenuli preko mosta pored kupališta i jata labudova na desnu obalu Mrežnice, a tada "ispenjali" svih 321 metar Vinice. Tu nas je dočekalo drvećem obrastao vrh Vinice i moje ponovno saznanje o nedostupnosti jednog od

najljepših vidika mog djetinjstva, dalekog pogleda južno niz vijugavi tok Mrežnice. Spustili smo se sjeverozapadno u Mrzlo Polje, prešli ponovno Mrežnicu mostom, te preko karlovačke ceste ušli u Kozjaču, šumu kestenova, koja se protegla jugozapadnim obodom Karlovca. U sjećanju domorodaca, pogotovo nas koji smo relativno rano otišli iz zavičaja, Kozjača je velika nepregledna šuma s Tolkienovskim višeznačjem. Zato me je prevladalo čuđenje kad smo kroz "ukročenu" šumu propisno markiranom stazom (bravo za "Dubovac") za samo dva sata sigurnog, ugodnog hoda došli do Kalvarije, predjela iznad starog grada Dubovca. Kako smo do tada već hodali oko četiri sata, društvo je zaključilo da ne svraćamo kako je planirano do planinarskog doma "Z Plevnik". Krenuli smo tada desno cestom do starog grada Dubovca. A ovdje pak spektakularnom, dobro znanom pogledu na Karlovac u nizini nije smetala ni prilična izmaglica. Spuštali smo se prečacom niz stepenice uz lijepo obnovljenu crkvu Bl.Djevice Marije Snježne, pa smo preko borlinske ceste uz pivovaru došli do obale Kupe i našeg odredišta, restorana "Kvake".

Restoran s pogledom na rijeku nalazi se u sklopu veslačkog kluba Korana, sportske i društvene institucije, značajne za život generacija mladih ljudi Dubovca i Karlovca. Nakon ukusnog ručka u Kvaki, koji su služili ljubazni konobari, zadovoljni planinari su nasipom uz Kupu krenuli na željeznički kolodvor na vlak u 17,15 za Zagreb. Nekako za vrijeme ručka padao je sipki snijeg. Poslije smo ustanovili da ga u Zagrebu ima znatno više. Planinarski izlet, koji je za mene bio i "sentimentalno putovanje" jako je dobro uspio.

Branka Katušin-Ražem

GODIŠNJI KONCERT AKADEMSKOG ZBORA "CHEMICAЕ INGENARIAE ALUMNI"

Hrvatski glazbeni zavod, 24. 03. 2002.

Lijepa tradicija, da se povodom održavanja godišnje skupštine AMACIZ-a, održava i godišnji koncert pjevačkog zbora "Chemicarum Ingeniarum Alumni", nastavljena je i ove godine, pa je 24. ožujka, uoči Uskrsa, u Hrvatskom glazbenom zavodu održan vrlo uspješni koncert našeg pjevačkog Zbora.

Skladbom "Ave Maria" Ivana pl. Zajca, koju je pokojni dirigent i dugogodišnji voditelj našeg Zbora, prof. Zdravko Vitković, jako volio, započeli smo ovaj koncert u želji da izrazimo štovanje uspomeni i djelu našeg pokojnog maestra.

Pročelnik Zbora gospodin Mladen Brajdić izrazio je veliko zadovoljstvo što među prisutnima može pozdraviti novoizabranu rektoricu Zagrebačkog Sveučilišta prof. dr. Helenu Jasnu Mencer. Gospođi je rektorici u ime svih članova Zbora, kojeg je aktivan član i sama nekada bila, kao i u ime svih prisutnih u dvorani Hrvatskog glazbenog zavoda, čestitao joj na izboru i zaželio puno uspjeha u radu na dobrobit Zagrebačkog Sveučilišta i na ponos Hrvatske.

Naša nova stalna dirigentica gospođa Iva Juras koncepcijski je osmislila program koncerta i uložila veliki trud da se skladbe uvježbaju i izvedu na dostojnoj glazbenoj razini. Svoj je entuzijazam uspjela prenijeti i na nas pjevače, pa je zajednički rad dao rezultate koji su potvrdili pravilo da "godine nisu važne" ako se marljivo, stručno i sa srcem radi. U svakom slučaju našoj dirigentici jedno veliko hvala s iskrenim željama da s ovim Zborom postigne još mnogo uspjeha.

U prvom dijelu koncerta izvedene su sljedeće skladbe:

- Motet da Viktorije: *JESUS DULCIS MEMORIA (O slatki spomene na Isusa koji srcu daješ istinu)*

- Slijedio je madrigal Jakobusa Gallusa Petelina: *QUAM GALINA SUUM PARIT OVUM (Kada koka nese jaje)*

- Nakon toga na redu je bio madrigal Thomasa Morleya: *APRIL IS IN MAY MISTRESS FACE (Lice moje gospe je kao vrijeme u travnju - jako promjenljivo i nimalo u suglasju sa osjećajima u njenom srcu)*

- Zatim opet motet Pierre de la Rue: *O SALUTARIS HOSTIA (O spasonosna hostio koja otvaraš vrata nebeska)*

- Peti je na redu bio poznati madrigal skladan od manje poznatog Pierre Passereau-a pod naslovom: *IL EST BEL ET BON (On je lijep i dobar)*

- Slijedio je poznati madrigal Claudia Monteverdia: *CH'IO T'AMI (Volim te više nego svoj život - jedan dirljiv vapaj zbog neuzvracene ljubavi)*

- I na kraju prvog dijela koncerta izveden je koral Johana Sebastiana Bacha: *IN DIR IST FREUDE (U tebi je radost o Ti slatki Isuse Kriste)*

Ovaj vrlo zahtjevan program prvog dijela koncerta Zbor je izveo muzikalno i nadahnuo, a pljesak je publike bio nagrada i veliki poticaj pjevačima da s još većim poletom izvedu drugi dio koncerta.

Koncert je nastavljen malim biserom sakralne vokalne baštine *BOGORODICE DJEVO RADUJSJA (Bogorodice Djevo raduj se!)* koji je samo fragment velikog opusa *VSJONOČNOE BDENIE (Noćno bdijenje)* velikog ruskog skladatelja Sergeja Rahmanjinova.

- Ovom prilikom, s malim zakašnjenjem, a povodom obilježavanja 100. godišnjice smrti i sjećanja na velikana talijanskog belcanta Giuseppea Verdia u naš je Program uvršteno njegovo djelo *PATER NOSTER (Oče naš)*, kojeg je Verdi skladao po tekstualnom predlošku najvećeg srednjovjekovnog pjesnika Dante Aligieria.

- Uobičajeno nakon Očenaša slijedi Zdravo Marijo. Ovom prilikom odabrana je *AVE MARIA* Antona Brucknera.

- Vapijućom *MOLITVOM* Franje Dugana starijeg vratili smo se hrvatskim skladateljima. (*Tebe Bože prizivljam, jer ćeš me uslišati, Bože prigni meni uho svoje i čuj riječi moje...*)

- Skladba koja je slijedila su uglazbljene potresne riječi proroka Jeremije: *"Ah, zla djela nas djece tvoje, još silni Bože, Ti pamiš!".* Skladatelj djela je Ivan pl. Zajc.

- Od početka svog djelovanja ovaj Zbor je često izvodio praiizvedbe djela hrvatskih skladatelja. Tako je skladba Branka Starca *OTČE NAŠ*, na osnovi staroslavenskog tekstualnog predloška, bila izvedena prvi put.

- Koncert smo završili poznatim motetom *SVRŠI STOPI MOJE* Krste Odaka, za klavirom Zbor je pratila gospođa Jasna Vorkapić-Furač, članica Zbora, dok je kroz Program vodio gospodin Stjepan Petej također dugogodišnji član Zbora. Dugotrajan aplauz bio nam je najveća nagrada za naš višemjesečni rad, ali i veliki poticaj da nastavimo, te da na natjecanju zborova Hrvatske, krajem travnja ove godine, potvrdimo stečenu reputaciju da pripadamo skupini najboljih hrvatskih zborova. Sljedeća prilika nam se ukazuje na međunarodnom natjecanju zborova u Češkoj. Tu ćemo biti jedini zbor iz Hrvatske, pa osjećamo još veću odgovornost, ali i veliku želju, da dostojno prezentiramo zbarsko pjevanje u nas.

Bilo je za očekivati da će Zbor na svoj način zahvaliti vjernoj publici na aplauzu i spontanim uzvicima odobravanja, pa je izveo popularnu skladbu nezaboravnih Beatlesa *"OBLADI OBLADA"*, koja je sigurno mnoge u publici nostalgично podsjetila na dane kada su u ovoj istoj dvorani plesali uz njihovu glazbu. Solist u izvedbi ove skladbe bio je

gospodin Milivoj Juras, već afirmirani solist zagrebačke opere, koji je po svojem bazičnom obrazovanju naš kolega dipl. ing. prehrambene tehnologije, pa se spremno odazvao našem pozivu za sudjelovanje.

Gromoglasni i dugotrajni pljesak i nakon "bisa" pokazao je, da smo našom interpretacijom ovih prekrasnih djela sakralne glazbe, pridonijeli ukupnom raspoloženju i nadahnuću prisutnih da otvorena i čista srca zajedno dočekamo i doživimo mističnost Velikog tjedna koji je bio pred nama.

Umorni, ali razdragani i zadovoljni, napustili smo pozornicu, nama tako dragog Glazbenog Zavoda, u kojem već jedanaest godina održavamo naše godišnje koncerte sjećajući se samo lijepih uspomena i priznanja koje smo doživjeli od publike koja voli zbarsko pjevanje i cijeni naše nastojanje da u tome budemo što bolji. Čestitke su nas pratile do izlaza, a sveopći je dojam da je Zbor *Chemicarum Ingeniarum Alumni* uz novu i mladu dirigenticu gospođu Ivu Juras u svakom slučaju "dobitna kombinacija".

Stjepan Peleš

LIKOVNA SEKCIJA

Od posljednjeg broja Glasnika u Galeriji na Marulićevom trgu 19 održane su dvije samostalne izložbe članica Likovne sekcije AMACIZ i redovita skupna izložba svih članova sekcije. U studenome i prvoj polovici prosinca izlagala je Ivanka Pavušek, umirovljena redovita profesorica Prehrambeno biotehnološkog fakulteta u Zagrebu, a na njenu izložbu nadovezala se do veljače 2002.g. izložba Vesne Hrust, docentice na Prirodoslovno matematičkom fakultetu. Skupna izložba članova Likovne sekcije održana je od 22.veljače do 10 travnja o.g., kao jedna od priredbi vezanih uz godišnju skupštinu AMACIZa.

Sve izložbe postavio je stručni voditelj Likovne sekcije i stručni suradnik galerije, akademski slikar Aleksandar Fornbacher, za "najstarije" članove sekcije Saša. Saša je izvrsnim kritičkim osvrtima na izložene radove prisutan i u katalogu svake izložbe, pa će izvaci iz thi osvrta najbolje dočarati umjetničke dosege izlagača. Na kraju svakog teksta nalazi se samo skromno F., znakovito za Sašu, koji ne voli publicitet i priznanja koja mu nesumnjivo pripadaju.

Biserka Thalac

Uz izložbu Ivanke Pavušek:

Ivanka Pavušek je završila tečaj crtanja i slikanja u Likovnoj sekciji AMACIZa u ljeto 1998. Već za trajanja tečaja pokazala je izrazito racionalno usmjerenje, tj. mogućnost da točno prati formu i oblikuje onako kako vidi "razuman" čovjek. Ipak njezini akvareli i pasteli ne djeluju kao iluzionističke imitacije predmeta i prostora, što je zasluga slikarskog instinkta i senzibilnosti slikarice.....

Premda su neki radovi prilično složeni, crtež je uvijek jednostavan, jasan i sažet, kompozicija je povezana i dobro uravnotežena.....

I crteži olovkom glave i akta svjedoče o moći koncentracije na formu i izraz, i volje instinkta da se oblik svede na temeljnu geometriju i ideju.

Uz izložbu Vesne Hrust:

Vesna Hrust završila je tečaj u Likovnoj sekciji AMACIZ-a 1995.godine. Ovo joj je prva samostalna izložba.

Kad pogledamo sliku ili crtež V.Hrust prvo nam "udari u oči" izvjesna žestina izraza, koja se očituje i u oblikovanju i u boji, na prvi pogled vidimo da je slikarica spontani ekspresionist. Sloboda izraza na neki način prikriva vrsnošu i cjelovitost oblikovanja, koju otkrivamo tek kad prodremo pod površinu prvog dojma. S izrazitim oblicima, danim suverenim zamahom, u skladu je zvučna, muzikalna boja - načas je to treštanje trublje, načas suptilni pjev flaute (bez distoniranja). Uvijek ti oblici i "zvuci" proizlaze iz potrebe slikarice da izrazi svoju fascinaciju, svoje oduševljenje viđenim i doživljenim.....

F.

Uz skupnu izložbu članova Likovne sekcije AMACIZ:

Ova, već XI. skupna izložba Likovne sekcije AMACIZa, kao i dosadašnji rad sekcije, svjedoči o vitalnosti slikara-amatera, kako brojem izlagača, tako i brojem radova.

No nije tu samo brojčana, statistička vitalnost. Nedvojbeno je npr. da je slikarski zanimljiva crno žuta "nefiguralna" tvorevina, a zanimljiva je i "riba" koja se nad njom nadvila. Vidimo da i "neovisno" djelovanje crtom i bojom, takvo koje ne proizlazi iz neposrednog dodira sa svijetom osjetila, može dati slikarske kvalitete, makako jednostavna bila shema. I "riba" je produkt izvjesnog slikarskog "čarobnjaštva", no tu se nametnula reminiscencija na ponešto groteskna morska bića. Ova je reminiscencija međutim ostala u pozadini; slikarski prohtjev, hir, potisnuo je dokumentarno na nivou humorističke aluzije.

Kad je već izrežena riječ "zanimljivo", neka nam ona ovaj put bude nit vodilja laborantom AMACIZ-ove izložbe. Zanimljiva je, na drugi način, "Tea". Premda rađena po živom modelu, ova se glava "odmetnula" od predloška i vođena slikarskim instinktom pretvorila u nešto sasvim drugo: u samostalnu tvorevinu oblika i boja, koja je sama sebi svrha i opravdanje.

Iz svima razumljive i prihvatljive "građanski pristojne" mrtve prirode sa suncokretima odjednom je odnekud izvirilo zastrašujuće oko fantastične sovuljage. I tu je slikarska podsvijest pronašla nešto zanimljivije od konvencije dobrog ukusa. Eto do nje i "Mrtve prirode s knjigom", koja zaista godi svakom oku. No njezine ljupko ugodne boje prigušenog svilenog sjaja nisu pasivna kopija zbilje. Zbilja sama po sebi, uvijek nam je i predobro poznata.

Mogli bismo nastaviti tragom zanimljivosti da nije ponestalo papira i vremena. Možda će se pružiti prilika da istražujemo nove zanimljivosti.

F.

"Rektor i buduća rektorica bili su na otvaranju izložbe Likovne sekcije AMACIZ-a"

OBAVIJEST

Hrvatsko društvo kemijskih inženjera i tehnologa i Hrvatsko kemijsko društvo organiziraju XVIII. Hrvatski skup kemičara i kemijskih inženjera koji će se održati u Zagrebu 16.-19. veljače 2003. u hotelu Opera. Namjera je organizatora okupiti znanstvenike i stručnjake sa sveučilišta, instituta, srednjih škola i iz gospodarstva, kojima su kemija i kemijsko inženjerstvo temeljna područja djelatnosti. Svrha je sastanka da smotra znanstvene i stručne djelatnosti iz svih područja kemije, kemijskog inženjerstva i tehnologije, potakne daljnja temeljna, primjenjena i razvojna istraživanja.

Rad će se odvijati u sljedećim sekcijama: Anorganska kemija i kemija čvrstog stanja; **Organska kemija i biokemija; Fizikalna kemija; Teorijska kemija; Analitička kemija; Reakcijsko inženjerstvo; Mehanički, toplinski i separacijski procesi; Analiza, sinteza i vođenje procesa; Biokemijsko inženjerstvo; Materijali; Zaštita okoliša; Obrazovanje i nastava.**

Na Skupu će biti održano više plenarnih predavanja pozvanih znanstvenika. Svoje sudjelovanje potvrdili su:

Vincenzo Balzani: MOLECULAR LEVEL MACHINES AND DEVICE

Jean-Claud Charpentier: THE FUTURE OF CHEMICAL ENGINEERING IN THE GLOBAL MARKET CONTEXT: MARKET DEMANDS VERSUS TECHNOLOGICAL OFFERS

Richard R. Ernst: BIMOLECULAR DYNAMICS EXPLORED BY NMR

Freek Kapteijn: STRUCTURED CATALYSTS: POTENT ALTERNATIVES FOR MULTIPHASE CATALYTIC PROCESSES

Andreas Lübbert: OPTIMIZATION OF FERMENTATION PROCESSES FOR RECOMBINANT THERAPEUTIC PROTEINS

Zvonimir Maksić: ORGANIC SUPER-BASES EX MACHINA

Vitomir Šunjić: STEREOSELECTIVE REACTIONS MONITORED BY CIRCULAR DICHROISM (CD) SPECTROSCOPY

Sve dodatne informacije mogu se dobiti od tajnice Znanstveno-organizacijskog odbora gđe Sonje Smolec, HDKI, Berislavićeva 6, 10000 ZAGREB, telefon (01) 4872499, fax: (01)4871490, e-mail: 18skup@hdki.hr, ili naći adresi URL: <http://www.hdki.hr>

Za Znanstveno-organizacijski odbor
Stanka Zrnčević

Izdavač: **AMACIZ**, Zagreb, Marulićev trg 20

Uredništvo: Upravni odbor **AMACIZ**

GRAFIČKI UREDNIK: **Adi Čajević, PLIVA d.d.,**
Istraživanje i razvoj

Tisak: **NARODNE NOVINE, Zagreb**

Gost urednik : **Zlatko Šimunović**

Urednik rublike "razgovori":
Štefica Cerjan-Stefanović